

РЕШЕНИЕ

№ 2934

гр. София, 07.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2082** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Комисия за защита на потребителите, срещу решение №20016253 от 19.01.2021г., постановено по НАХ № 10918/2020г. на Софийски Районен Съд, (СРС), Наказателно отделение, 99-и състав.

В касационната жалба, подадена чрез упълномощен адв. К., са развити съображения за неправилност на въззивния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон, в това число е изложен довод за материалната законосъобразност на НП, предвид установените в хода на производството факти, а твърденията на въззивния съд за допуснати процесуални нарушения поради липсата на описание на нарушението, не отговаряло на обективната действителност. Цифром и словом била възпроизведена разпоредбата на чл.113, ал.2 ЗЗП, посочена била дата на която е довършено нарушението, позовава се на описанието на фактическата обстановка в НП. Счита разпоредбата на чл.113, ал.2 ЗЗП за императивна, основната задача на закона е защита на потребителите, наложена била санкция в минимален размер, случаят не бил маловажен по чл.28 ЗАНН. Прави искане за юрисконсултско възнаграждение при предявено искане от другата страна за разноски, иска от съда то да бъде намалено в минималния предвиден размер за адвокатските възнаграждения. Касаторът, чрез адв. К., в допълнителна молба по делото, иска касационната жалба

да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба - [фирма], ЕИК[ЕИК] - С., чрез адв. М. от САК, в отговор на касационната жалба претендира неоснователност и иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА представи заключение за основателност на касационната жалба.

Доказателствени искания пред касационната инстанция не са правени.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, при приложението на чл.218 ви чл.220 АПК, приема за установено следното:

С оспореното по делото решение е отменено Наказателно постановление (НП) № К-039260 от 26.05.2020 г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите, с което за нарушение на чл.113, ал.2 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание - „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основание чл.222 от ЗЗП.

За да постанови този резултат, въззивният съд е приел допуснато съществено нарушение при издаването на НП, което не може да бъде saniрано от съда. Тъй като след като констатираното нарушение е било квалифицирано именно по чл.113, ал.2 от ЗЗП, то наказанието е следвало да бъде наложено на основание разпоредбата на чл.222а от ЗЗП, а не на основание чл.222 от ЗЗП. Според съда, макар двете разпоредби предвиждат един и същ размер на санкцията за юридически лица, съдът не можело да се позове на Тълкувателно решение №3/10.05.2011г. на ВАС и да приложи правилната

санкционна норма, което според него е допустимо само когато се прилага по-леко наказуем (привилегирован) състав за конкретно нарушение, или когато се приема маловажност на нарушението, но в случая не следва да се приложи привилегирована разпоредба, а съвсем друга такава, която съответствала на извършеното нарушение. Тъй като административно-наказващият орган не е подвел нарушението под правилната санкционна норма, е налице съществен порок на НП, касаещ определянето на наказанието, който не можел да бъде отстранен от съда.

По искането за разноси с жалбата от страна на дружеството е прието, че е приложено само пълномощно без договор за правна защита и съдействие и такива не са присъдени. Пред касационната инстанция от ответника по касация не е направено искане за разноси.

Правна преценка на касационната инстанция:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от страна с надлежна легитимация, при наличие на правен интерес от обжалване и в законоустановения преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА

Въззивното съдебно решение е постановено от законен състав, в допустимо съдебно производство - по подадена в срок въззивна жалба и от правно легитимирана страна. При извършената служебно проверка по чл.218, ал.2 АПК на съдебното решение, касационната инстанция приема, че същото е валидно и допустимо, както и

постановено в съответствие с материалния закон, не се установиха касационни основания за отмяната му..

Споделими са изцяло правните съображения на въззивния съд за неправилна санкционна норма, въз основа на която е наложена процесната санкция - по чл. 222 от Закона за защита на потребителите, вместо по чл.222а от същия закон, предвид посочената като нарушена норма в НП на чл. 113, ал.2 ЗЗП. Необосновано в касационната жалба се твърди, че съдът измествал спора като са изложени съображения за установено и доказано по делото извършването на нарушение на чл.113, ал.2 ЗЗП от дружеството - на посочените в него дата, час и място и при описаните фактически обстоятелства. Следва да се посочи, че въззивният съд е приел за установена конкретна фактическа обстановка, но не е изложил изводи за това, дали е осъществен състав на нарушение по чл.113, ал.2 ЗЗП, което е безпредметно, тъй като е констатирал несъответствие между посочената като нарушена разпоредба и приложената санкционна такава. Касационният жалбоподател не е изложил съображения по приетото от съда, че за нарушението по чл.113, ал.2 ЗЗП, следва да бъде наложена санкцията по чл.222а. ЗЗП.

Следва да се посочи, че с отложено действие във времето, с ЗИД на ЗЗП, ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 01.01.2022 г., т.е. се предвижда отмяна както на чл.113 ЗЗП, така и на чл.222а ЗЗП, предвид на което не е приложим чл.3, ал.2 ЗАНН. Двете норми до тогава са действащо право. Изрично в мотивите на НП е посочено, че търговецът не е спазил задължението си по чл. 113, ал.2 ЗЗП. За нарушение на последната разпоредба, санкцията е съгласно чл.222а ЗЗП, както правилно е прието от въззивния съд. Съгласно тази норма, За нарушение на чл. 113 и чл. 114, ал. 3 на юридическите лица се налага имуществена санкция, в размер от 500 до 3000 лв. за всеки отделен случай. Също както превилно е прието, посочената в НП санкционна норма на първо място е различна - чл.222 ЗЗП, която предвижда санкции за нарушения на други разпоредби - чл. 123, ал. 2 и чл. 127 в действащата редакция._

По горните съображения, като постановено и при правилно приложение на закона, съдебното решение следва да бъде оставено в сила. От ответника не са претендирани разноски.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение №20016253 от 19.01.2021 г. по описа на СРС, Наказателно Отделение, 99-и състав, по н.а.х.д. № 10918/2020 г.,

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.